

Um eina viku byrjar skúlin:

Meir enn 50 næmingar á gøtuni

Íbúðarneyðin í Havn rakar nógv. Og tey sum merkja einamest til hetta eru ungfólk av bygd, sum koma til Havnar at ganga í skúla. Í dag er ikki nóg mikið at lúka tey upp-tøkukrøv, sum skúlin setir. Fyri at byrja eina út-búgving, nýðast næm-ingarnir eisini at hava nakað at búgva í. Og tað tykist at vera tann størsti trupulleikin í dag.

— Vit hava vitað um íbúðarneyðina í nógv ár, men nú má nakað álvars-ligt gerast fyri at bota um støðuna. Hetta sigur Jan Ove Heinesen, sum leiðir íbúðartiltakið hjá LFÚ «Tak yvir høvdið».

Frá 1. august og fram til 1. september virkar skrivstovan hjá LFÚ partvist sum íbúðarávísing, har fólk í útbúgving kunnu fáa vegleiðing og hjálp at finna sær eitt kamar ella íbúð í Havn.

Nógvar fyrispurningar

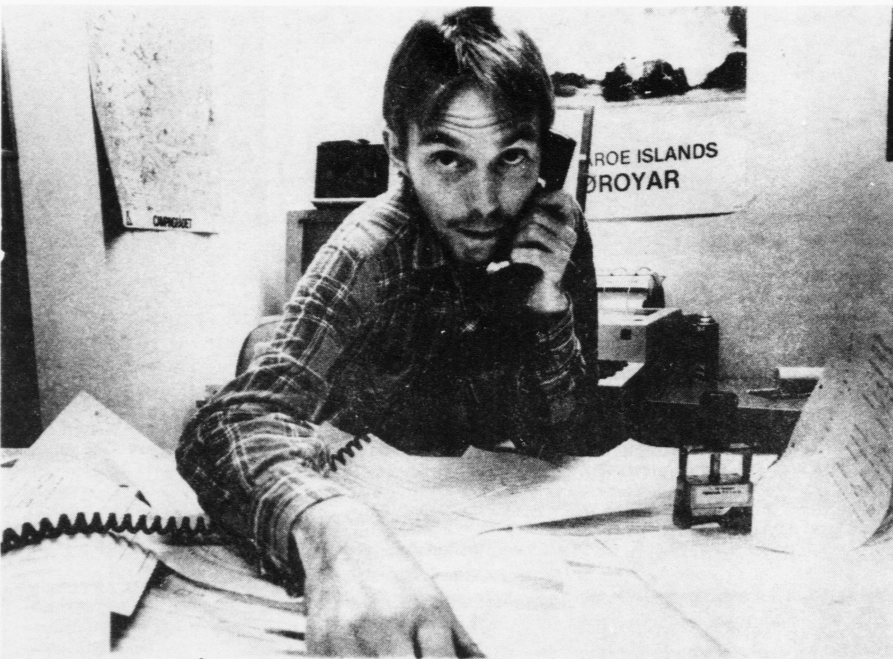
Síðani íbúðarávísingin fór at virka mánadagin, hevur telefonin kimað døgliga á skrivstovuni hjá LFÚ. Og eftir bert fáum døgum hava tilsamans 30 næm-

LFÚ leitar við ljós og lykt eftir fólki sum vilja leiga út. Eftir bert 6 døgum liggur hópur av umsóknunum á borðinum hjá Jan Ove Heinesen, sum skipar íbúðarávísingina hjá LFÚ

ingar og lærlingar vent sær til LFÚ um hjálp. Um eina viku byrja skúlarnir aftur, og hjá nógvum er støðan álvarslig.

— Í morgun ringdi ein mamma til min og harmaðist um, at dótturin einki hevur at búgva í, nú hon skal byrja í Høydølum. Vinkonan hjá dótturini hevði fingið pláss á kost-deildini. Mamman óttaðist fyri, at gentan fór at útseta skúlagongdina, um hon ikki fekk nakað at búgva í. Tað er skammiligt, at fólk kanska skulu nýðast at útseta ella av-lýsa útbúgvingina, tí tey einki hava at búgva í. Men tianverri er hetta ikki nakað eindomi, sigur Jan Ove.

Endamálið við íbúðarávísingini hjá LFÚ er at tæna sum millumlið millum tey, sum vilja leiga og tey, sum eiga eitt kamar ella eina íbúð. Allir næm-ingarnir, sum seta seg í

samband við LFÚ, verða skrivaðir á ein lista, og frættist um eina íbúð ella eitt kamar, setir skrivstovan seg beinan vegin í

samband við tey, sum ynskja at leiga.

— Talan er í fyrsta lagi um eina roynd. Men eydnast tiltakið, er ikki óhugs-

andi, at LFÚ fer at skipa fyri eini fastari íbúðarávísing alt árið. Allir skúlabýir í londunumuttan um okkum hava íbúð-

arávísing fyri fólk í útbúgving, og tað eiga eisini vit at hava sum støðan er í dag, sigur Jan Ove.

Bústaður: SJÓMANSHEIMIÐ

Tað kann vera stuttligt at búgva á gistingarhúsi — eina nátt, ella kanska í eina viku. Men í eitt heilt ár ella tvey — neyvan. Men í neyðini er mangt nýtt. Og stór er neyðin, tá talan er um at finna sær bústað, ta tíðina ein gongur í skúla í Havn. Sjómansheimið í Havn er meir enn eitt vanligt sjómansheim. Tað er eisini eitt tað størsta næmingaheimið í landinum.

Tann 24 ára gamli Jógvan Pauli Berglið úr Sørvági, er ein av teimum 20 sjómansskúlanæmingunum sum í eitt ár ella tvey svara: Sjómansheimið, tá spurt verður um bústað. Sum so nógv onnur noyddist hann at týða til

Sjómansheimið, tá hann fór til Havnar at læra til stýrimann — tí einki kamar var at fáa í bynum.

— Eg havi tað annars gott her, sigur Jógvan Pauli, sum nú hevur búð á Sjómansheiminum í eitt hálvt ár. — Men her eru ikki umstøður til at hava nakað rættuligt privatliv, leggur hann kortini afturat.

Stongt kl. 23.00

Kamarið hjá Jógvan Paula er eingin hotelsuita. Bert 9 fermetrar. Fram við øðrum bróstinum stendur ein væl uppreidd song — á betrekkinum stendur: Tórshavnar Sjómansheim. Yvirav stendur ein brún sofa úr plastikk. Tað er ikki pláss fyri einum borði millum innbúgvíð. Annars rúmar kamarið: skrivaraborð, hondvask, bókahill og eitt litið klædnaskáp. Veggir-

nir eru snjóhvítir.

— Hetta minnr mest um eitt kamar á einum sinnissjúkrahúsið, heldur vinmaðurin Petur skemtliga fyri. Hann er og vitjar vinmannin í kvøld, men tað er ikki vanligt, at teir sita her.

— Eg eri fyri tað mesta úti og vitji fólk, og eri bert í kamarinum um náttina, og tá eg geri skúlatíng. Eg vil ikki siga, at eg kenni meg sum heima her. Men vikuskiftið eri eg eisini vanligur í Sørvági.

Jógvan Pauli sigur, at tey sum búgva á Sjómansheiminum nýðast at halda ávísar reglur. Og reglugerðin er fest á hurðina: Eingin vitjan aftan á klokkan 23.00... rúsdrekka má ikki nýtast.

— Tað hendir seg kortini at eg komi seint til hús. Tá nýðist eg at ringja upp á hurðaklokkuna, tí eingin fær lykil til sjómansheimið.

5.000 kr.

Jógvan Páll er ein av teimum umleið 30 fólkunum, sum hava vent sær til LFÚ, fyri at fáa ávist eitt kamar ella íbúð.

— Sum nú er gevi eg 5.000 krónur fyri at búgva og eta á Sjómansheiminum — og tað er alt ov nógv fyri meg. Eg fái 2100 krónur í lestrarstundningi um mánaðin, so hevði eg ikki forvunnið mær eitt sindur av peningi sjálvur, hevði eg aldrin fingið endarnar at rokkið saman. Tá eg kom á sjómansheimið gav eg 2.500 krónur í leigu, men eftir at leigan er uppfarin, nýðist eg at finna mær okkurt annað at búgva í, sigur hann.

Meðan Jógvan Pauli hevur gingið í skúla í Havn, hevur hann lisið bløðini døgliga. Men allar royndir at finna eitt kamar ígjøgnum lýsingarnar hava verið til fánýtis.

Sorin Djurhuus, leiðari á Sjómansheiminum: Øll velkomin, men tað má kosta